

Kunst is geen beroep

Het is de tijd van de eindexamenexposities. De studenten aan het Frank Mohr Instituut zijn dit jaar neergestreken in het Centrum Beeldende Kunst in Groningen.

JOEP VAN RUITEN

Spullen die lukraak bij elkaar gezet lijken. Kunst die niet af oogt. Beeldschermen die ondoorgroendelijke informatie verstrekken. Hand-outs met zinnen als 'E.S.E. propose an induced phenomenon of terraforming by which a damaged or depleted ecological system is able to naturally restore itself.' Installaties waarbij een onbevange bezoeker nooit weet of hij gebruikt dan wel wordt gebruikt. Kunstprietpraat.

De eerste indruk van een eindexamenexpositie doet altijd weer schrikken. Zo ook die van het Frank Mohr Instituut, dit jaar in het Centrum Beeldende Kunst in Groningen. Maar wie beseft dat het bij dit soort presentaties niet om het eindresultaat gaat, maar om de weg richting resultaat, om onderzoek en experiment, die kan beloond worden.

Zes *graduates* presenteren in het CBK hun werk: Raul Saldarriaga, Jos Volkers, Jade Thomson, Adonis Stantzikis, Tom Trickett en Federico Murgia. Kunst heeft lak aan grenzen. Kunststudenten kunnen dus overal vandaan komen.

Federico Murgia reisde twee jaar geleden vanuit Italië naar Nederland om in Groningen lessen te volgen bij onder anderen multi-instrumentalist en geluidskunstenaar Jan Klug. „In Italië had ik een nogal klassieke grafische opleiding gevolgd”, vertelt

Federico Murgia: „Ik heb geleerd zelfvertrouwen te krijgen.” FOTO DVHN

Murgia terwijl hij een schetsboekje laat zien met witte lijntjes, stipjes en streepjes op zwart papier. „In Nederland wilde ik onderzoeken of ik die tekeningen kon vertalen naar licht en geluid.”

In het CBK heeft Murgia een verduisterde ruimte gecreëerd waarin een reeks bewegende licht- en geluidsculpturen is opgesteld. *Noise* heet zijn tentoonstelling. We zien witte draden die door een ventilator slingerend in beweging wordt gehouden en onderin een schaalte schurende geluiden veroorzaken. We zien een box waarin lichtjes op geluid dansen. We horen druppels in een bak vallen naast een reeks flikkerende lampjes.

Wat opvalt aan de werken is hun ouderwets fragiele, bijna statische uitstraling. „Natuurlijk had ik deze

‘Dat je ze mag aanraken en dat ze kapot kunnen gaan, maakt ze spannender’

effecten ook met een computer kunnen maken, geen probleem. Maar computers veroorzaken een voor spelbaarheid en afstandelijkheid die ik niet prettig vind. Het idee dat je als bezoeker deze werken mag aanraken, dat deze werken kapot kunnen gaan, maakt ze veel spannender.”

Veel werk van Frank Mohr-gradu-

ates gaat over wat kunst vermag. Zo ook het werk van Murgia. Die zichzelf graag binnen een traditie plaatst. „Ik hou heel erg van pogingen om met tegenstellingen iets te weeg te brengen, vooral het Futurisme is voor mij een belangrijke inspiratiebron”, vertelt hij. „Noise past daar heel goed bij. Veel mensen denken bij noise aan vervelend lawaai. Voor mij is het geluid. En geluid heeft een grote schoonheid.”

Hij wijst op een vel papier waarop met behulp van futuristische slogans, in het Engels, een statement is gekrabbeld: *‘Art is not coherence. Art is not science. Dirty but clean. Psycho but sober. Annoying but loveable. Creepy but beautiful. Confusion. Share creativity’*. En speciaal voor tegenstanders van linkse hobby’s en liefhebbers van economisch nut:

‘Art is not a profession’.

Gevraagd naar wat hij de afgelopen twee jaar heeft geleerd trekt Murcia een ernstig gezicht. „Ik heb geleerd zelfvertrouwen te krijgen. Voor ik naar Groningen kwam, zag ik tegen veel dingen op. Ik wist niet goed hoe ik mijn ideeën kon verwezenlijken. Nu begrijp ik dat het vooral een kwestie is van ‘doen’. Hoeveel werk het ook is: ergens beginnen en dan doorgaan. Ook als mensen om je heen je voor gek verklaren.”

De Frank Mohr Institute Graduation Show 2015 is tot en met 9/7 te zien in het CBK Groningen, Trompsingel 27, Groningen. Open wo, do, vrij 9.00 tot 17.00, za en zo 13.00 tot 17.00 uur.